

Ptáci

Jan Nedvěd

D

1. Měsíc z potoka se dívá, na obrázku byl by to asi kýč,

G

stínům stromů voda zpívá, mraky ve tmě mizí pryč,

D

a bílejší oheň sepne ruce k nebi, a s ním dým,

C

G

D

plameny kreslí na skály mihotavěj stín.

G

A

D

R: Hejna ptáků, co krouží a nic víc,

G

A

D

jen tak jít, něco si s kamarádem říct.

2. A do písniček zahoukal v dálce noční vlak,
to tuláci se sešli zpívat, hrát si jenom tak,
oddechnout a odpočinout, v trávě slyšet dech,
obyčejný dny vyměnit za chvíle jak mech.

R:

3. A starý prázdný lomy s vodou průzračnou jak sklo,
a bunkry plný slámy, kudy válka šla a zlo,
a horský boudy na hřebenech, chajdy v údolí,
a večery, kdy vypráví se smutek, pláč a smích.

R: 3x